

چگونه گناه نکنیم (قسمت هفتم)

در نوشتار گذشته، به دو اصل مهم برای جلوگیری از ارتکاب گناه اشاره نمودیم؛ ابتدا این اصل که به این درک و باور دست یابیم که عالم محضر خداوند است و ارتکاب به گناه اجتناب نماییم و در اصل دیگر یکی از مهم‌ترین عوامل دوری از گناه را کنترل ورودی‌های مادی و غیر مادی به درون خود، عنوان کردیم. در این شماره به اصولی دیگر از راه‌های ترک گناه اشاره خواهیم نمود.

بسم الله الرحمن الرحيم

● اصل گناه، گناه می آورد

این اصل، به دایره نکبت گناه نیز تعبیر می‌شود؛ یعنی انجام هر گناه، باعث آسانی ارتکاب به گناه بعدی می‌گردد. تا جایی فعل گناه به عادت تبدیل شده و عدم انجام آن، فرد را اذیت می‌کند. از این روست که نباید به گناه صغیره به چشم گناهی کوچک نگاه کرد. زیرا سر منشاء انجام گناه کبیره است. در واقع یکی از گناهان کبیره اصرار بر گناه صغیره می‌باشد.

باید به این مهم توجه داشت که وقتی به انجام گناه اصرار می‌ورزیم، گناه به رویه اصلی زندگی ما تبدیل می‌شود که نمی‌توانیم آن را ترک نماییم؛ بنابراین باید از انجام گناه ولو کوچک اجتناب کرد تا جلوی ارتکاب به گناهان بزرگ را بگیریم.

از سوی دیگر وقتی فردی در مسیر رعایت اصول ترک گناه قرار بگیرد، چیزی در وجودش بیدار می‌شود که همانند وجدان، موقع ارتکاب گناه به او نهیب زده و او را از انجام آن باز می‌دارد. اما اصرار بر انجام گناه باعث می‌گردد بر این وجدان خاک ریخته و آن را مدفون نماید. در این صورت فرد به جایی می‌رسد که احتمال بازگشت او به صراط مستقیم، در حد صفر خواهد شد.

● اصل کثرت تسبیحات

امام صادق (ع) :

« قَالَ إِبْلِيسُ خَمْسَةَ أَشْيَاءَ لَيْسَ لِي فِيهِنَّ حِيلَةٌ وَ سَائِرُ النَّاسِ فِي قَبْضَتِي مَنْ اغْتَصَمَ بِاللَّهِ عَنِ نِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَ اتَّكَلَ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ وَ مَنْ كَثَرَ تَسْبِيحُهُ فِي لَيْلِهِ وَ نَهَارِهِ وَ مَنْ رَضِيَ لِأَخِيهِ الْمُؤْمِنِ بِمَا يَرْضَاهُ لِنَفْسِهِ وَ مَنْ لَمْ يَجْزَعْ عَلَى الْمُصِيبَةِ حِينَ تُصِيبُهُ وَ مَنْ رَضِيَ بِمَا

قَسَمَ اللَّهُ لَهُ وَلَمْ يَهْتَمَّ لِرِزْقِهِ « (الخصال ج ۱ ص ۲۸۵)

ترجمه و توضیح

شیطان می گوید که مرا به پنج کس راه چاره ای نیست ولی دیگران در جنگ من هستند:

۱- کسی که با صدق نیت پناهنده به خدا شود و در همه کارهایش بخدا توکل کند.

توضیح: چنین فردی به حبل الله متصل است و تا زمانی که این طناب را رها نکرده است به هیچ وجه فریب شیطان را نمی خورد. راه اصلی جنگ به ریسمان الهی، همان ولایت امیرالمومنین است .

همچنین کسی در تمام امور کوچک و بزرگ به خدا توکل کند و ان شاءالله می گوید و تمام کارها را با بسم الله آغاز می کند امکان سیطره شیطان بر او وجود ندارد؛ زیرا خدای متعال در جریان انجام کار به او کمک کرده و او را تنها نخواهد گذاشت.

۲- و کسی که در شبانه روزش فراوان تسبیح خدا را گوید.

توضیح: آنچه بر لب تکرار می شود آرام قلب با او همراه شده و آن را تکرار می کند در این حالت است که وقتی فرد ساکت و حتی خواب هم باشد، قلب او، ذکر و تسبیح خدا را می گوید. اما وقتی زبان به لغو عادت کند قلب هم به تدریج به آن سمت لغو می رود و این می شود که حتی در روزه و مجلس عزا نیز قلب او همراهی نکرده و به یاد لغویات است .

۳- و کسی که برای برادر مؤمنش آنچه را پسندد که برای خود می پسندد.

توضیح: حسادت یکی از ویژگی های شیطان و از عوامل اصلی رانده شدن او از بهشت بوده است. فردی که از این صفت رذیله دوری می کند و آنچه از خیر برای خود می پسندد برای دیگران نیز می پسندد، شیطان به او راه ندارد.

۴- و کسی که به هنگام مصیبت بی تابی نکند.

توضیح: یکی از کارهایی که شیطان از آن طریق ضربه می زند این است در مصیبت ها به انسان نزدیک شده و با استفاده از حالت متزلزل روحی شخص، باعث می شود حرف و یا عمل ناروا و شرک آلودی از او سر بزند.

۵- و کسی که خشنود باشد به آنچه خداوند برای او قسمت فرموده و دیگر غم روزی خویش نخورد.

توضیح: فرد تلاش و کوشش خود را برای کسب روزی انجام می دهد اما در نهایت به داده الهی راضی است و از آنچه تقدیر الهی برای او در نظر گرفته است شکوه و شکایت ننماید.

ادامه دارد....

برگرفته از سخنرانی استاد رائفی پور (سلسله جلسات چگونه گناه نکنیم)